

Απόφαση Ιεράς Συνόδου Πατριαρχείου Μόσχας: «Διακόπτουμε το Μνημόσυνο του Αρχιεπισκόπου Αθηνών σε περίπτωση που μνημονεύσει αρχηγό σχισματικών»

/ [Επικαιρότητα](#)

Τη διακοπή του **Μνημοσύνου του Αρχιεπισκόπου Αθηνών** σε περίπτωση που μνημονεύσει αρχηγό σχισματικών αποφάσισε σήμερα η **Εκκλησία τη Ρωσίας** μετά από τη σημερινή πολύωρη συνεδρίασή της, έπειτα από την απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος το περασμένο Σάββατο. Το **Πατριαρχείο Μόσχας** αποφάσισε χωρίς περιστροφές και διπλωματικές κινήσεις να στείλει το μήνυμά του στον **Προκαθήμενο της Ελλαδικής Εκκλησίας**.

Αναλυτικότερα, “Στις 17 Οκτωβρίου 2019 η συνελθούσα σε συνεδρία Ιερά Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας προέβη σε δήλωση σχετικά με την κατάσταση, η οποία διαμορφώθηκε στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδος κατόπιν διεξαγωγής εκτάκτου συνελεύσεως της Ιεράς Συνόδου Ιεραρχίας στις 12

Οκτωβρίου 2019 για το ουκρανικό εκκλησιαστικό (πρακτικά αριθμ. πρωτ. 125)”.

Όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά:

“Η Ιερά Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας εξουσιοδοτεί τον Αγιώτατο Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών Κύριλλο να διακόψει το μνημόσυνο του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερωνύμου σε περίπτωση καθ’ ην ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Ελλάδος αρχίσει να μνημονεύει στις θείες ακολουθίες αρχηγό μιας εκ των ουκρανικών σχισματικών παρατάξεων ή αναλάβει άλλες πρωτοβουλίες, που θα επιμαρτυρούν την γενομένη από αυτόν αναγνώριση του ουκρανικού εκκλησιαστικού σχίσματος”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ:

Μέλη της Ιεράς Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας έλαβαν γνώση των αναρτηθέντων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης εγγράφων της εκτάκτου Συνελεύσεως της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ελλάδος από 12ης Οκτωβρίου 2019 και ειδικότερα δε του Ανακοινωθέντος της Συνόδου και της Εισηγήσεως του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Ιερωνύμου με θέμα «Αυτοκεφαλία Εκκλησίας Ουκρανίας», διά της οποίας

εισηγείται «τὴν ἀναγνώρισιν...τῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς ἀνεξαρτήτου Δημοκρατίας τῆς Οὐκρανίας».

Εφόσον ἡ ὑπὸ τον Μητροπολίτη Κιέβου καὶ πάσης Ουκρανίας Ονουφρίο αυτοδιοίκητος Ουκρανικὴ Ορθόδοξη Ἐκκλησία με 95 ἀρχιερεῖς, πλέον ἀπὸ 12 χιλιάδες ἐνορίες, πλέον ἀπὸ 250 Ι. Μονές καὶ δεκάδες ἐκατομμύρια πιστοὺς παραμένει κανονικῶς ἐνωμένη με τὴν Ορθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας καὶ οὐτε ζήτησε αὐτοκεφαλία ἀπὸ κανένα, προφανῶς πρόκειται περὶ ἀναγνώρισεως τῶν σχισματικῶν παρατάξεων τῆς χώρας.

Ενωρίτερα ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος προχωροῦσε σε ἐπανειλημμένες δηλώσεις περὶ ἀναγνώρισεως του Μητροπολίτη Κιέβου καὶ πάσης Ουκρανίας Ονουφρίου ὡς μόνου κανονικοῦ Προκαθημένου τῆς ἐν Ουκρανία Ορθοδόξου Ἐκκλησίας (με τελευταία τέτοια δήλωση νὰ εἶχε κάνει εἰς ἐπήκοον ὅλων στὴ Σύναξη Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ορθοδόξων Ἐκκλησιῶν τον Ιανουάριο 2016). Ἐν τούτοις, στο τέλος του ἔτους 2018 ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος σε ἀντίθεση με τὶς παλαιότερες του δηλώσεις καὶ χωρὶς νὰ εἶναι κανονικῶς ἀρμόδιος, ἀνεὺ μετανοίας καὶ ἀποκηρύξεως του σχίσματος «ἀποκατέστησε» ὅσους καθαιρέθηκαν, ἀναθεματίσθηκαν ἢ οὐδέποτε εἶχαν οὐτε κανονικὴ χειροτονία, ἀλλὰ οὐτε καὶ τὴν τυπικὴ ἀποστολικὴ διαδοχὴ. Ἐπικεφαλῆς τῆς νεόδμητης δομῆς ἀνέλαβε ἄνθρωπος με «χειροτονία» ἀπὸ τον καθηρημένο καὶ ἀφορισμένο ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία πρῶην μητροπολίτη Κιέβου Φιλάρετο Ντενισένκο. Ὁ τελευταῖος καὶ αὐτός «ἀποκαταστάθηκε» «εἰς τὸ ἀρχιερατικὸ ἀξίωμα» ἀπὸ τον Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ ἀμέσως μετὰ ἀποχώρησε ἀπὸ τὴν ἀρτι συγκροτηθεῖσα «ἐκκλησία», ἀνακοινώνοντας τὴν ἀνασύστασιν τῆς παλαιότερης σχισματικῆς αὐτοῦ παρατάξεως, τὴν ὁποία χαρακτηρίζει «πατριαρχεῖο Κιέβου».

Περὶ δύσκολης θέσεως, στὴν ὁποία περιήλθε ἡ Ουκρανικὴ Ορθόδοξη Ἐκκλησία κατόπιν ἀντικανονικῆς νομιμοποιήσεως του ουκρανικοῦ σχίσματος ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, καθὼς καὶ βίας καὶ διωγμῶν, που ἐξαπέλυσαν σε βάρος τῶν πιστῶν τέκνων τῆς οἱ πρῶην ἀρχές τῆς Ουκρανίας, ἡ Ορθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας κατ'ἐπανάληψιν πληροφόρησε τὶς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχές τῆς Ορθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Στις 9 Οκτωβρίου, λίγες ἡμέρες πρὶν τὴν μνημονευθεῖσα ἐκτακτὴ Συνέλευσις τῆς Ἱεραρχίας, ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσιῶν Κύριλλος ἀπέστειλε ἀδελφικὸ Γράμμα πρὸς τον Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Ἱερώνυμο με προτροπὴ νὰ ἀπέχουν ἀπὸ μονομερεῖς ἐνέργειες καὶ νὰ μὴν προβαίνουν σε «ἐσπευσμένες ἀποφάσεις μέχρις ὅτου τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συναγάγῃ πάντας τοὺς Προκαθημένους τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ συνετίσῃ αὐτοὺς ὥστε, διὰ κοινῶν προσπαθειῶν, ἐξ ὀνόματος συμπάσης τῆς Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας νὰ εὕρωμεν λύσιν, με τὴν ὁποῖαν νὰ

εἶναι ἀναπαυμένοι οἱ πάντες καὶ ἡ ὁποία θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ὑπέρβασιν τῆς παρούσης κρίσεως».

Λύπη προκαλεῖ ὅτι τὴν ἀνάγκη ἐσπευσμένης καὶ μονομερούς ἀναγνώρισεως τῆς ἀντικανονικῆς σχισματικῆς κοινότητος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος τὴν αἰτιολογεῖ με σειρά ἐσφαλμένων καὶ ψευδῶν επιχειρημάτων, τὰ ὁποία κατ'ἐπανάληψιν εἶχαν ἀναιρεθεῖ ὄχι μόνο ἀπὸ ἱεράρχες, ἐπιστήμονες καὶ θεολόγους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀρκετοὺς ἐπιφανεῖς ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ θεολόγους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δεν ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικότητα ἡ θέση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου ὅτι «ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας...παρέμεινε πάντοτε εἰς τὴν κανονικὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου». Τὸ ἔτος 1686 διὰ Γραμμάτων τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως Διονυσίου καὶ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας ἡ μητρόπολις Κιέβου ὑπάχθηκε στὴ δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Ἐπὶ 300 καὶ πλέον ἔτη ὅλη ἡ Ὁρθοδοξία, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀναγνώριζε τὴν ἐπὶ τῆς μητροπόλεως Κιέβου κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Ταυτόχρονα, σύμφωνα με τοὺς ἱεροὺς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ τὶς δικαιοδοσιακὰς διαφορὰς ἰσχύει παραγραφὴ 30 ἐτῶν (25ος καν. τῆς Πενθέκτης Συνόδου).

Ὅλα τὰ παραπάνω ἀγνοήθηκαν ἀπὸ τὶς δύο Επιτροπὲς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὶς ὁποῖες ἀνετέθη ἡ ἐξέταση τοῦ ουκρανικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. Στὰ πορίσματά τους οἱ Επιτροπὲς, κατὰ τὸν μητροπολίτη Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ, «παραθεωροῦν τὴν ζῶσα παράδοσι τῆς ἀπὸ 300 περίπου χρόνων ἐξαρτήσεως τῆς Μητροπόλεως Κιέβου καὶ πάσης Οὐκρανίας ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Ρωσίας. Αὕτῃ ἄλλωστε ἡ πραγματικότητα ἀπεικονίζεται σὲ ὅλα τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέχρι καὶ τὸ ἐφετεινόν. Παραβλέπουν, ἴσως, τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ νῦν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.Βαρθολομαῖος διὰ Πατριαρχικῶν Γραμμάτων (1992 καὶ 1997) ἀναγνώριζε τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κιέβου καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν ἐπιβληθεισῶν κανονικῶν ποινῶν εἰς τοὺς νῦν ἀποκαθαρθέντας καὶ ἀποκατασταθέντας καθηρημένους καὶ σχισματικοὺς κληρικοὺς».

Δεν ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικότητα καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου ὅτι δήθεν «ἐπειδὴ τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας ἀπουσίασεν ἀπὸ τὰς ἐργασίας τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης, κατὰ τὸ 2016, δὲν ἐδόθη ἡ δυνατότης συζητήσεως τοῦ θέματος τῆς χορηγήσεως τοῦ αὐτοκεφάλου».

Στην πραγματικότητα το θέμα του αυτοκεφάλου αποσύρθηκε από την Ημερήσια Διάταξη της Συνόδου πολύ ενωρίτερα κατόπιν επίμονης παρακλήσεως του Πατριάρχη Βαρθολομαίου. Τώρα πλέον καθίσταται οφθαλμοφανές ο λόγος της ως άνω κινήσεως. Άλλωστε στις συνεδριάσεις της Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικής Επιτροπής των ετών 1993 και 2009 εκπρόσωποι όλων των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών κατέληξαν σε συμφωνία σχετικά με την τάξη χορηγήσεως του αυτοκεφάλου, η οποία προβλέπει: α) συγκατάθεση της Τοπικής Συνόδου της κυριάρχου Μητρός Εκκλησίας ώστε η μερίδα αυτής να λάβει το αυτοκέφαλο, β) εξασφάλιση από τον Οικουμενικό Πατριάρχη της συναινέσεως όλων των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών, η οποία εκφράζεται ομοφώνως από τις Συνόδους αυτών, γ) με συγκατάθεση της Εκκλησίας Μητρός και πανορθόδοξη συναίνεση επισήμως ανακηρύσσεται το αυτοκέφαλο με την έκδοση του Τόμου, ο οποίος «υπογράφεται υπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, συμμαρτυρούντων ἐν αὐτῷ διά τῆς υπογραφῆς αὐτῶν τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν ἁγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, πρὸς τοῦτο προσκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου». Σχετικά με το τελευταίο σημείο, δεν συμφωνήθηκε μόνον πλήρως η τάξη υπογραφῆς του Τόμου, αλλά αυτό δεν αναιρεί τις προηγούμενες συμφωνίες, οι οποίες είχαν επιτευχθεί επί των λοιπών σημείων. Στις Συνάξεις των Προκαθημένων των ετών 2014 και 2016 η αντιπροσωπεία του Πατριαρχείου Μόσχας καθώς και εκπρόσωποι ενίων αδελφών Εκκλησιών, επέμειναν στην ένταξη του θέματος του αυτοκεφάλου στην Ημερήσια Διάταξη της Συνόδου. Η Ρωσική Εκκλησία δέχθηκε τελικά την απόσυρση αυτού του ζητήματος από την Ημερήσια Διάταξη της Συνόδου μόνον όταν τον Ιανουάριο 2016 ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, παρουσία των λοιπών Προκαθημένων, διαβεβαίωσε ότι η Αγιωτάτη Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως δεν είχε προθέσεις να προχωρήσει σε κάποιες ενέργειες, που να αφορούν στην εκκλησιαστική ζωή στην Ουκρανία, ούτε κατά την Αγία και Μεγάλη Σύνοδο, αλλά ούτε και μετά.

Τα επιχειρήματα, που κατατάσσονται στην εισήγηση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου και παλαιότερα είχαν κατ'επανάληψιν αναιρεθεί, ακολουθούν επακριβώς τη θέση του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Όμως εγείρονται αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον τα συμμερίζεται το πλήρωμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ελλάδος. Την έλλειψη ομοφροσύνης στους κόλπους της ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος επί του έν λόγω θέματος καθώς και την περιφρόνηση των φωνών των μη συμφωνούντων με την αναγνώριση του ουκρανικού σχίσματος μαρτυρεί ο μητροπολίτης Κυθήρων Σεραφείμ: «Προηγήθησαν οἱ δύο πολιοὶ καὶ πολυσέβαστοι Μητροπολῖται Καρυστίας κ.Σεραφείμ καὶ Ἡλείας κ.Γερμανός, οἱ ὅποιοι ὠμίλησαν μέ πολλήν σοφίαν καὶ σύνεσιν ἐπὶ τοῦ φλέγοντος τούτου ζητήματος, ἀναγνωρίσαντες μέν ὅτι ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἔχει τό κανονικὸ δικαίωμα τῆς χορηγήσεως ὑπὸ ὅρους

τῆς Αὐτοκεφαλίας, ἀλλά καί ὅτι ἡ παροῦσα περίστασις εἶναι πολύ κρίσιμος καί ἀπαιτεῖται μεγάλη περίσκεψις καί ἐμβριθῆς μελέτη καί ἐξέτασις, ἄνευ χρονικῆς πιέσεως, τοῦ ὅλου δυσχεροῦς αὐτοῦ ζητήματος. Εἰς αὐτό τό «μῆκος κύματος» ἐκινήθησαν καί οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Καισαριανῆς Δανιήλ, Μεσογαίας Νικόλαος, Πειραιῶς Σεραφεῖμ...καί ἡ ταπεινότης μου. Οἱ Σεβ. Μητροπολίται Δρυϊνουπόλεως Ἀνδρέας καί Αἰτωλίας Κοσμάς δέν ἔλαβον τόν λόγον, ἀλλά συνετάχθησαν μέ τούς προλαλήσαντας Σεβ. Ἀρχιερεῖς. Οἱ ἀπουσιάζοντες, ἀλλά τοποθετηθέντες γραπτῶς Σεβ. Μητροπολίται Νέας Σμύρνης Συμεών καί Κερκύρας Νεκτάριος προσεγγίζουν μέ τήν ἴδια εὐαισθησία καί προοπτική τό σοβαρόν αὐτό Οὐκρανικόν ζήτημα».

Στο Γράμμα του προς τη Σύνοδο της Ιεραρχίας και τον Μακαριώτατο Πρόεδρό της ο Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης Συμεών επισημαίνει ὅτι «τὸ οὐ-κρα-νι-κό αὐ-το-κέ-φα-λο καὶ οἱ συνθῆ-κες ὑ-πὸ τὶς ὁ-ποῖες χο-ρη-γῆ-θη-κε δέν ἔ-χουν κα-μιά ὁ-μοι-ό-τη-τα μέ τὰ ἄλ-λα αὐ-το-κέφαλα πού χο-ρη-γῆ-θη-καν πα-λαι-ό-τε-ρα» ἀπὸ το Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως. Τονίζει ὅτι «ἡ ἄ-να-γνώ-ρι-ση ἐν τὰ-χει...τῶν σχι-μα-τι-κῶν καὶ τῶν λε-γο-μέ-νων «αὐ-το-χει-ρο-το-νή-των», — πα-ρα-καμ-πτο-μέ-νης τῆς κα-νο-νι-κῆς το-πι-κῆς Ἐκ-κλη-σί-ας, ἄλ-λά καὶ τοῦ Πα-τρι-αρ-χεί-ου Μό-σχας ὑ-πὸ τοῦ ὁ-ποί-ου κα-τα-δι-κά-στη-καν οἱ σχι-μα-τι-κοί— καὶ ἡ χο-ρή-γη-ση τοῦ αὐ-το-κε-φά-λου στή νέ-α ἐκ-κλη-σι-α-στι-κὴ δο-μὴ γεν-νᾷ εὖ-λο-γα ἐ-ρω-τη-μα-τι-κά καὶ προ-κα-λεῖ ἄν-τι-δρά-σεις». Επίσης υποδεικνύει τὸ κανονικῶς ἀπαράδεκτο γεγονὸς συνυπάρξεως «δύο παραλλήλων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν» στὴν Οὐκρανία καὶ τὸν ἤδη γενόμενον διχασμὸ ἐντὸς τῆς «νέ-ας ἐκ-κλη-σι-α-στι-κῆς δο-μῆς πού ἔ-λα-βε τό αὐ-το-κέ-φα-λο». Αναφέρει ἄμεσα τὸ ενδιαφέρον των μεγάλων γεωπολιτικῶν δυνάμεων γιὰ τὴν βεβιασμένη χορήγηση «αὐτοκεφαλίας» στους σχισματικούς. Αντιπαραβάλλοντας τὴ σημερινή κατάσταση τῆς Ορθοδοξίας με τὰ γεγονότα τοῦ Μεγάλου Σχίσματος τοῦ ἔτους 1054, καλεῖ τὴν ἱεραρχία «νὰ μὴ σπεύ-σου-με νὰ λά-βου-με θέ-ση». «Ἡ βε-βι-α-σμέ-νη καὶ «στό πό-δι» ἄν-τι-με-τώ-πι-ση τοῦ ζη-τή-μα-τος θὰ μᾶς ἐκ-θέ-σει καὶ θὰ ἐμ-πλέ-ξει τὴν Ἐκ-κλη-σί-α μας σὲ πε-ρι-πέ-τει-ες. Εἶ-ναι λά-θος νὰ πι-στεύ-ου-με ὅ-τι μιά τέ-τοι-ου εἴ-δους ἄν-τι-με-τώ-πι-ση τοῦ θέ-μα-τος συ-νι-στᾷ στή-ρι-ξη πρὸς τό Οἰ-κου-με-νι-κό Πα-τρι-αρ-χεῖ-ο».

Ο Μητροπολίτης Κερκύρας Νεκτάριος, ο οποίος δεν μπόρεσε να παραστεί στην ἑκτακτὴ Συνέλευση τῆς Συνόδου Ιεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας του, ἀπεύθυνε Γράμμα πρὸς τὴ Σύνοδο, ὅπου ζητά «νὰ ἀναβάλουμε τὴν λήψη αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως». Υπογραμμίζει ὅτι δὲν θεωρεῖ ὅτι «ὁ καιρὸς εἶναι κατάλληλος γιὰ νὰ λάβουμε ἀπόφαση ἐπὶ τοῦ ἀκανθώδους αὐτοῦ ζητήματος καὶ ἐπειδὴ καὶ οἱ γεωπολιτικὲς συνθῆκες στὴν εὐρύτερη περιοχὴ δέν εἶναι ὁμαλές, μέ ἀποτέλεσμα ἡ ὅποια ἀπόφαση νὰ εἶναι πιθανόν νὰ προκαλέσει δυσκολίες στὴν πατρίδα μας».

Ακόμη καλεί την Εκκλησία της Ελλάδος να κάνει «μία απόπειρα νά μεσολαβήσουμε» ώστε να ξεκινήσει διάλογος μεταξύ των Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως και Μόσχας.

Ως ειδήμων στα θέματα του εκκλησιαστικού κανονικού δικαίου ο Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ δεν μόνον κατέθεσε ενώπιον της Συνόδου μια εμπεριστατωμένη μελέτη, όπου πειστικώς αναίρεσε την επιχειρηματολογία της εισηγήσεως του Προκαθημένου της Εκκλησίας της Ελλάδος, αλλά και διά προφορικών του παρεμβάσεων άσκησε δριμύτατη κριτική στην λεγόμενη «ένωτική σύνοδο» των σχισματικών. Τόνισε ότι «ή συγκληθείσα λεγομένη «ένωτική Σύνοδος» είναι καὶ αὐτὴ ἄκυρος διότι ἀπαρτίσθηκε ἀπὸ λαϊκὰ πρόσωπα καὶ κατὰ ταῦτα ἡ χορήγηση τοῦ καθεστώτος τῆς Αὐτοκεφαλίας σέ αὐτήν τήν μή ὑποστατή «ἐκκλησιαστική» Δομή ἀποβαίνει ἄκυρος». Ακόμη υπογράμμισε ότι απόπειρες δικαιώσεως αὐτῶν των «κανονικῶν ακυροτήτων» με ανώμαλη κανονική πρακτική, «μέ προσφυγή στήν Ὁθωμανική αἰχμαλωσία τῆς Ἐκκλησίας» και τη χαλεπή περίοδο όταν μερικές κατά τόπους Εκκλησίας τελούσαν σε άμεση εξάρτηση από τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, «παρασιωποῦν τήν κανονική τῆς Ἐκκλησίας τάξι τῶν Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων». «Ζήτησα ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος - λέγει ο Μητροπολίτης Σεραφείμ - τήν σύγκλησι Πανορθοδόξου Συνόδου γιά τήν ἐπίλυσι τοῦ δυσχερεστάτου αὐτοῦ θέματος πού ἐμπλέκεται δυστυχῶς ἡ γεωπολιτική καί ἡ γεωστρατηγική μέ ἐνέργειες πρός ὅλους τοὺς Προκαθημένους τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ταυτοχρόνως ἐμέμφθην τήν Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων διότι οὐδεμία εἰσήγησι παρουσίασε στήν Διαρκή Ἱ. Σύνοδο, στόν Μακαριώτατο Πρόεδρο καί τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τίς ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν λοιπῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τήν προεκτίμησι τῶν τυχόν συνεπειῶν γιά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, τήν διακοπή τῆς κοινωνίας μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Ρωσσίας καί τήν ἀναγνώριση ὑπ' Αὐτῆς Παλαιοημερολογιτῶν ἐν Ἑλλάδι. Συγχρόνως ἀπήντησα στόν Πρόεδρο τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Νομοκανονικῶν ὅτι ὁ Μητροπολίτης Ὀνούφριος δέν εἶχε καμμία δυνατότητα νά συμπράξει στήν λεγομένη «ένωτική Σύνοδο» ὅπως δέν θά εἶχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν νά συμπράξει μέ τόν αὐτοτιτλοφορούμενο ὡς «Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν» κ. Παρθένιο Βεζυρέα, καθηρημένο Διάκονο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Το ανακοινωθέν της εκτάκτου Συνελεύσεως της Ιεραρχίας ενημέρωσε για την απόφαση, η οποία λήφθηκε κατόπιν συζητήσεως του ἐν λόγω εισηγήσεως. Ὅμως άγνωστο παραμένει ποιος ακριβῶς έλαβε την απόφαση και υπό ποια μορφή. Σειρά ολόκληρη εγκρίτων Ιεραρχών εφιστούσαν την προσοχή της Συνόδου στην κρίσιμη κατάσταση της ανά την οικουμένη Ορθοδοξίας, στην μεγάλη περίσκεψη και εμβριθή μελέτη του προβλήματος χωρίς βιασύνη και τις έξωθεν πιέσεις. Μερικοί

Μητροπολίτης, ακόμη και όσοι απουσίασαν από τη Σύνοδο, υπέβαλαν γραπτά αιτήματά τους στη Σύνοδο για αναβολή της λήψεως της αποφάσεως.

Αποφάσεις της Συνόδου Ιεραρχίας στην Εκκλησία της Ελλάδος λαμβάνονται με ψηφοφορία όλων των συνέδρων. Καίτοι, δεν διενεργήθηκε η ψηφοφορία της Ιεραρχίας ούτε επί του θέματος της αναγνώρισεως των ουκρανικών σχισματικών παρατάξεων, αλλά ούτε και επί του θέματος εγκρίσεως των αποφάσεων της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου. Αυτά ειδικότερα πληροφόρησε ο Μητροπολίτης Κηθύρων Σεραφείμ: «Οι αποφάσεις λαμβάνονται, ως γνωστόν, εἰς τὸν ἐκκλησιαστικό μας χῶρο μέ ψηφοφορία: εἴτε δι' ἀνατάσεως χειρός, εἴτε φανερά, εἴτε μυστική ἢ κατόπιν ἐρωτήσεως πρὸς ὅλους τοὺς συνέδρους. Ἦμπορεῖ νά ὑπῆρξαν ἀρκετές φωνές ὑπέρ τῆς Αὐτοκεφαλίας, ἀλλὰ σημαντικός ἀριθμός ἦτο καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπεστήριξαν τὴν ἀντίθετη ἄποψι, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι σιωπῶντες συμπαρετάσσοντο μέ τοὺς δευτέρους».

Δεν υπάρχει σε ανοικτή πρόσβαση κάποιο επίσημο κείμενο που να υπογράφηκε από Ἕλληνες αρχιερεῖς και το οποίο θα μπορούσε κανείς να θεωρεῖ μαρτυρία της ενιαίας συνοδικῆς αποφάσεως της Τοπικῆς Εκκλησίας. Ἀκόμη περισσότερο, πολὺ σύντομα διαδόθηκε εἰδηση ὅτι ἡ Ορθόδοξη Εκκλησία τῆς Ελλάδος δῆθεν ἀναγνώρισε τὸ ουκρανικὸ αὐτοκέφαλο, κάτι τὸ ὁποῖο δεν συνάδει οὔτε πρὸς τὸ κείμενο τοῦ ἀνακοινωθέντος, ἀλλὰ οὔτε και στις θέσεις πολλῶν συνέδρων. Εγείρονται σοβαροὶ φόβοι, ὅτι ἐν προκειμένῳ αθετήθηκε ὁ συνοδικὸς τρόπος λήψεως αποφάσεων, που εἶναι εὐλογημένος ἀπὸ τα λόγια τῶν Ἀγίων Αποστόλων: «Ἔδοξε γὰρ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν» (Πραξ. 15. 28) καθὼς και τὴν υπερχιλιετὴ ἱστορία τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς και Αποστολικῆς Εκκλησίας.

Εάν τὸ ουκρανικὸ σχίσμα πράγματι θα ἀναγνωρισθεῖ ἀπὸ τὴν Ορθόδοξη Εκκλησία τῆς Ελλάδος ἢ τὸν Προκαθήμενὸ τῆς – σε μορφή συλλειτουργῶν, λειτουργικῆς μνημονεύσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σχίσματος ἢ ἀποστολῆς πρὸς αὐτὸν ἐπίσημων γραμμάτων – αὐτὸ θα ἀποτελέσει μιὰ θλιβερὴ μαρτυρία ἐμβαθύνσεως τοῦ διχασμοῦ ἐντὸς τῆς οἰκογένειας τῶν κατὰ τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιῶν. Ὅλη ἡ εὐθύνη τοῦ διχασμοῦ θα ἐπωμίζεται κυρίως ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος και ἐκεῖνες οἱ ἐξωτερικὲς πολιτικὲς δυνάμεις ὑπέρ τῶν ὁποίων «νομιμοποιήθηκε» τὸ ουκρανικὸ σχίσμα. Ἀντὶ νὰ παραδεθχεῖ τὸ διαπραχθέν σφάλμα και νὰ προσπαθήσει νὰ τὸ διορθώσει με πανορθόδοξη διαβούλευση, ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος μπλοκάρισε κάθε πρωτοβουλία συνομιλιῶν στὸν τομέα αὐτὸ και ἐπὶ ἓνα χρόνον, σύμφωνα με πολλές μαρτυρίες, ἀσκήσε μιὰ ἀνεὺ προηγουμένου πίεση στους ιεράρχες τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος, ἀπαιτώντας ἀπὸ αὐτοὺς τὴν ἀναγνώριση τῶν σχισματικῶν. Ἐκανε ἐπανελημμένες δηλώσεις σχετικὰ με τὴν ἀναγνώριση ἀπὸ τὴν Εκκλησία τῆς Ελλάδος τῶν ἀντικανονικῶν

ψευδο-ιεραρχών της Ουκρανίας ως μια υπόθεση προαποφασισμένη, σαν να μην επρόκειτο για μια ανεξάρτητη απόφαση της Αυτοκεφάλου Τοπικής Εκκλησίας. Η θέση της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία είναι περιορισμένη ουσιαστικά ως προς το αυτοκέφαλο καθεστώς αυτής, περιπλέκεται με την διπλή δικαιοδοσία σημαντικής μερίδας της ιεραρχίας της, που ιεροκανονικώς εξαρτάται από την Κωνσταντινούπολη: π.χ. στους ιεράρχες αυτούς κοινοποιήθηκε εγκύκλιο γράμμα με απαίτηση να αναγνωρίσουν άμεσα τη νεόδομητη ψευδο-εκκλησιαστική δομή. Όσοι αποδείχθηκαν τολμηροί και έλεγχαν δημοσίως τις πλάνες του Κωνσταντινουπόλεως, προχωρώντας σε συζήτηση με αυτόν, δέχθηκαν απειλές, ζητήθηκαν να τους εφαρμοσθούν μέτρα πειθαρχίας, κατηγορήθηκαν για προδοσία και έλλειψη πατριωτισμού.

Λύπη προκαλεί ότι η ιστορική προσφορά του Ελληνικού λαού στη μεταλαμπάδευση της Ορθοδοξίας ανταλλάσσεται με πρόσκαιρα πολιτικά κέρδη και υποστήριξη των αλλοτρίων προς την Εκκλησία γεωπολιτικών συμφερόντων. Όμως αυτές οι καταχρήσεις του εθνικού αισθήματος δεν θα στεφανωθούν με επιτυχία. Δεν θα μπορέσουν να υπονομεύσουν την ενότητα της πίστεώς μας, η οποία εξαγοράσθηκε με το αίμα των νεομαρτύρων και ομολογητών των Εκκλησιών μας. Δεν θα διακόψουν την ενότητα της ασκητικής μας παραδόσεως, η οποία διαμορφώθηκε με άθλους πολλών οσίων πατέρων και αγωνιστών. Δεν θα καταστρέψουν την αιώνια φιλία του Ελληνικού και των Σλαβικών λαών, η οποία πληρώθηκε με το αίμα των Ρώσων στρατιωτών και σφυρηλατήθηκε με κοινούς αγώνες για την ελευθερία του αδελφού Ελληνικού λαού.

Εκτιμούμε την προσευχητική κοινωνία με τους αδελφούς μας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ελλάδος και θα κρατήσουμε με αυτήν ζωντανή, κανονική και ευχαριστιακή σχέση μέσω όλων των ιεραρχών και ποιμένων, οι οποίοι ήδη τάχθηκαν και θα ταχθούν στο περαιτέρω κατά της αναγνωρίσεως του ουκρανικού σχίσματος, μέσω όσων δεν θα μολυνθούν με συλλείτουργα με σχισματικούς ψευδο-ιεράρχες, αλλά θα αποτελέσουν παραδείγματα της χριστιανικής ανδρείας και σταθερής εμμονής στην αλήθεια του Χριστού. Ο Κύριος να τους ενδυναμώνει στον ομολογητικό τους αγώνα με πρεσβείες των Αγίων Μάρκου της Εφέσου και Γρηγορίου του Παλαμά, του Οσίου Μαξίμου του Ομολογητού και όλων των Ελλήνων Αγίων, τους οποίους ευλαβούμασταν και ευλαβούμαστε στην Αγία Ρως.

Ταυτόχρονα ενθυμούμαστε ότι οι ιεροί κανόνες κατακρίνουν όσους δέχονται σε προσευχητική κοινωνία και προχωρούν σε συλλείτουργα με τους καθηρημένους και ακοινωνήτους (Αποστ. 10, 11, 12, Α' Οικ. 5, Αντιοχ. 2 κα.). Κατόπιν τούτων διακόπτουμε προσευχητική και ευχαριστιακή κοινωνία με όσους αρχιερείς της

Εκκλησίας της Ελλάδος δέχθηκαν ή δεχθούν σε τέτοια κοινωνία εκπροσώπους των ουκρανικών μη κανονικών σχισματικών κοινοτήτων. Επίσης δεν δίνουμε την ευλογία μας για προσκυνηματικές εκδρομές σε επαρχίες, οι οποίες ποιμαίνονται από τους έν λόγω ιεράρχες. Οι σχετικές πληροφορίες θα κοινοποιηθούν ευρέως στους προσκυνηματικούς και τουριστικούς οργανισμούς των χωρών, που αποτελούν τον κανονικό χώρο της καθ'ήμας Εκκλησίας.

Η Ιερά Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας εξουσιοδοτεί τον Αγιώτατο Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών Κύριλλο να διακόψει το μνημόσυνο του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερωνύμου σε περίπτωση καθ'ην ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Ελλάδος αρχίσει να μνημονεύει στις θείες ακολουθίες αρχηγό μιας εκ των ουκρανικών σχισματικών παρατάξεων ή αναλάβει άλλες πρωτοβουλίες, που θα επιμαρτυρούν την γενομένη από αυτόν αναγνώριση του ουκρανικού εκκλησιαστικού σχίσματος.

ΠΗΓΗ: mospat.ru

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ - [Η έκτακτη Ιερά Σύνοδος της Ρωσικής Εκκλησίας για το Ουκρανικό- Οι δηλώσεις](#)